

SUPREME COURT OF KOSOVO

Pkl-Kzz 103/09

22 April 2010

IN THE NAME OF THE PEOPLE

THE SUPREME COURT OF KOSOVO, in a panel composed of EULEX Judge Gerrit-Marc Sprenger as Presiding Judge, with Kosovo Judges Avdi Dinaj and Emine Mustafa as members of the panel, and in the presence of EULEX Legal Advisor Edita Kusari as recording clerk, in the criminal case Pkl-Kzz nr.103/09 of the Supreme Court of Kosovo

Against:

1. the defendant **Bedri Krasniqi**, father's name Rifat, mother's name Ajete maiden name Rushiti, born on 22 December 1962 in village Majac, Municipality of Podujeve/Podujevo, now residing in Prishtine/Pristina, Dardania Street III/2 lam A1 No. 22, Kosovo Albanian, married, father of two children, Law Faculty graduate, middle economic status, no known previous convictions in Kosovo, currently still in freedom,
2. the defendant **Xhevat Danqa**, father's name Vehbi, mother's name Xhejlane maiden name Munhaxheri, born on 26 August 1955 in Peje/Pec, now residing in Prishtine/Pristina, Kosovo-Albanian, widower, father of three children, Law Faculty graduate, middle economic status,
3. the defendant **Agim Hasani**, father's name Mustaf, mother's name Hava maiden name Isufi, born on 03 April 1980 in Prishtine/Pristina, residing in Prishtine/Pristina, "Vellerezit Fazliu" No. 108, Kosovo-Albanian, single, middle economic status,

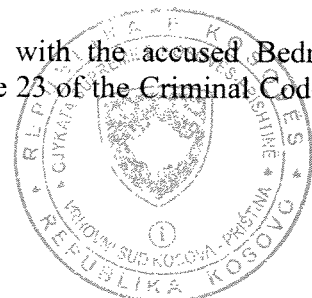
The defendant Bedri Krasniqi convicted in the first instance by the verdict of the Municipal Court of Prizren, dated 16 January 2009, P. No. 874/08 for having committed the criminal offense of

Abusing Official Position or Authority, in co-perpetration with the accused Xhevat Danqa contrary to Article 339 paragraph 2 as read with Article 23 of the Criminal Code of Kosovo (CCK)

And sentenced 5 (five) months of imprisonment.

The defendant Xhevat Danqa convicted in the first instance by the verdict of the Municipal Court of Prizren, dated 16 January 2009, P. No. 874/08 for having committed the criminal offense of

Abusing Official Position or Authority, in co-perpetration with the accused Bedri Krasniqi contrary to Article 339 paragraph 2 as read with Article 23 of the Criminal Code of Kosovo (CCK),

Falsifying Official Document contrary to Article 348 paragraph 1 of the CCK,
Sentenced with an aggregate punishment of 6 (six) months,

The defendant Agim Hasani convicted in the first instance by the verdict of the Municipal Court of Prizren, dated 16 January 2009, P. No. 874/08 for having committed the criminal offense of

Falsifying Official Documents as per Article 348 paragraph 1 of the CCK,
And sentenced with 3 (three) months of imprisonment,

With Judgment of the 1st Instance being confirmed in the 2nd Instance by the Judgment of the District Court of Prizren, Ap. No. 35/2009, dated 02 July 2009,

Acting upon the Request for Protection of Legality filed by the Defense Counsel of the defendant Bedri Krasniqi, dated 31 August 2009, directed against the Judgments of the Municipal Court of Prizren, dated 16 January 2009, P. No. 874/08 and of the District Court of Prizren dated 02 July 2009, Ap. No. 35/2009,

And upon request for Protection of Legality filed by the Defense Counsel of the defendant Agim Hasani dated 14 September 2009, directed against the Judgments of the Municipal Court of Prizren, dated 16 January 2009, P. No. 874/08 and of the District Court of Prizren dated 02 July 2009, Ap. No. 35/2009,

Issues the following

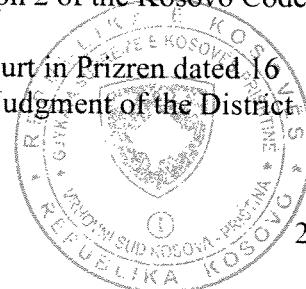
JUDGMENT

The Request for Protection of Legality of the Defense Counsel of the accused, dated 31 August 2009, directed against the Judgments of the Municipal Court of Prizren, dated 16 January 2009, P. No. 874/08 and of the District Court of Prizren dated 02 July 2009, Ap. No. 35/2009 is

Partly granted

as follows:

1. the Judgments of the 1st Instance Court dated 16 January 2009, P. No. 874/08 and the 2nd Instance Court dated 02 July 2009, Ap. No. 35/2009 against the defendant **Bedri Krasniqi** are annulled and the case is sent back to the Municipal Court of Prizren for re-trial
2. the decision on annulment of the 1st and 2nd Instance Judgments and sending back the case to the Municipal Court of Prizren for re-trial is extended to the co-accused **Xhevat Danqa** according to Article 455 paragraph 2 of the Kosovo Code of Criminal Procedure (KCCP)
3. the enforcement of the final decision of the Municipal Court in Prizren dated 16 January 2009, P. No. 874/08, thus being affirmed by the Judgment of the District

Court in Prizren dated 02 July 2009, Ap. No. 35/2009 against the defendants **Bedri Krasniqi** and **Xhevat Danqa** is terminated in accordance with Article 454 paragraph 4 of the KCCP.

4. The 1st and 2nd Instance Judgments are upheld against the defendant **Agim Hasani**.

REASONING

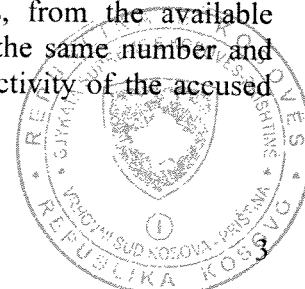
I. Procedural Background

(1) On 06 September 2007 in the District Court building of Prishtine/Pristina, the defendant Bedri Krasniqi in his capacity as a Confirmation Judge had scheduled a Confirmation Hearing in the criminal case against Ismail, Qamush and Isuf Bekteshi, who by Indictment of the District Public Prosecutor in Prishtine/Pristina dated 19 July 2007, PP. no. 855-2/07 were accused, the defendant Ismail Bekteshi of Aggravated Murder pursuant to Article 147 paragraph 4 of the CCK and the defendants Qamush and Isuf Bekteshi of Bodily Injury pursuant to Article 154 paragraph 1 item 5 of the CCK. All defendants and the Defense Counsel of the defendant Ismajl Bekteshi as well as the legal representative of the Injured Parties had been summonsed properly and the defendants as well as the Defense Counsel were present and ready for the hearing, whilst the representative of the Injured Parties did not hold it necessary to attend the Confirmation Hearing. The Injured Parties themselves had not been summonsed.

Before the beginning of the Confirmation Hearing, the defendant **Bedri Krasniqi** in his capacity as Confirmation Judge asked the defendants of the case to wait in front of his office, whilst in the presence of the Defense Counsel and the defendant **Xhevat Danqa**, who was the Prosecutor in charge, he discussed the Indictment and proposed to modify it due to some gaps and shortcomings, especially in reference to the two accused Qamush and Isuf Bekteshi.

According to information taken from the case file, another Indictment was drawn up the same day by omitting references to Qamush and Isuf Bekteshi and allegedly this was done based on an agreement between **Bedri Krasniqi** as a Confirmation Judge and **Xhevat Danqa** as a Prosecutor, whilst the Confirmation Hearing was postponed for a few hours, until the new Indictment would be ready. It also seems that there was no record about the procedure/agreement based on which the Indictment was sent back into the sphere of responsibility of the Prosecutor.

Later on, it seems that the new Indictment (which had the same date and registration number like the previous one) was sealed and filed to the Municipal Court thus bypassing the registry of the Prosecution office. It appears, from the available information, that the registration of the new Indictment with the same number and date as the previous Indictment had was possible due to the activity of the accused

Agim Hasani, who was apparently acting in replacement of the relevant registry clerk and although his normal position would have been the one of a court messenger.

The defendant **Bedri Krasniqi** as a Confirmation Judge then accepted the new Indictment, which now was filed against Ismail Bekteshi for Aggravated Murder pursuant to Article 147 paragraph 4 of the CCK only and confirmed it by ruling after the Confirmation Hearing was held the same day. The Confirmation Ruling allegedly never was served to the Injured Parties nor to their Legal Representative.

However, the defendant **Xhevat Danqa** in his capacity as Prosecutor also did neither formally terminate any investigation against Qamush and Isuf Bekteshi nor formally inform the Injured Parties and their Legal Representative thus enabling them to exercise their eventual role as subsidiary prosecutors according to the law.

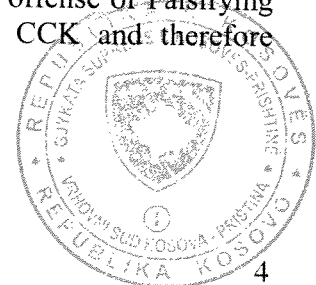
At the commencement of the main trial, the Injured Parties realized that the Indictment which the trial was based on was different from the one they had received in the context of the Confirmation Hearing, since the names of the two defendants Qamush and Isuf Bekteshi were missing. At that stage, the parties took the opportunity to act as subsidiary prosecutors against the two respective defendants and the Indictment against them was confirmed.

(2) Dated 04 June 2008, an Indictment was filed against the defendants **Bedri Krasniqi**, **Xhevat Danqa** and **Agim Hasani** (PP. No. 2549/08), which by ruling KA. No. 168/08 was confirmed by the Municipal Court of Prishtinë/Pristina on 26 June 2008.

(3) On 16 January 2009, the Municipal Court of Prizren under registration number P. No. 874/08 announced a Judgment, within which **Bedri Krasniqi** was found guilty for having committed the criminal offense of Abusing Official Position or Authority, in co-perpetration with the accused **Xhevat Danqa** contrary to Article 339 paragraph 2 as read with Article 23 of the Criminal Code of Kosovo (CCK) and thus was sentenced 5 (five) months of imprisonment.

The defendant **Xhevat Danqa** who in the respective context was acting in his capacity as District Prosecutor was additionally found guilty for the use of the new Indictment with registration number PP. no. 855-2/07 as genuine and sealed by sending it to the defendant **Bedri Krasniqi** in his capacity of a Confirmation Judge. The defendant received an aggregate sentence of 6 (six) months of imprisonment, which consists of 5 (five) months for the criminal offense of Abuse of Official Position contrary to Article 339 paragraph 2 of the CCK as committed in complicity with the defendant **Bedri Krasniqi** and of 3 (three) months “for the criminal offense as in item II of the enacting clause of this judgment”.

The defendant **Agim Hasani** was found guilty for the criminal offense of Falsifying Official Documents as per Article 348 paragraph 1 of the CCK and therefore sentenced with 3 (three) months of imprisonment.

(4) On 24 February 2009 the previous Defense Counsel of the defendant **Xhevat Danqa** timely appealed the 1st Instance Judgment and proposed to either acquit the defendant or annul the respective Judgment and send the case back to the Municipal Court for re-trial. Another appeal was filed by another Defense Counsel on 04 March 2009, thus also requesting to either acquit the defendant or annul the respective Judgment and send the case back for re-trial.

(5) The 1st Instance Judgment was timely appealed by the Defense Counsel of the accused **Bedri Krasniqi**. Whilst dated 02 March 2009 the Defense Counsel filed an appeal thus proposing to either acquit the defendant Bedri Krasniqi or annul the 1st Instance Judgment and send the case back to the Municipal Court for re-trial.

(6) The Defense Counsel of the defendant **Agim Hasani** timely appealed the 1st Instance judgment on 03 April 2009 thus also proposing to either acquit the defendant Agim Hasani or annul the 1st Instance Judgment and send the case back to the Municipal Court for re-trial.

(7) Also the Municipal Prosecutors Office timely filed an appeal dated 20 March 2009 and requested a more severe punishment for all three defendants.

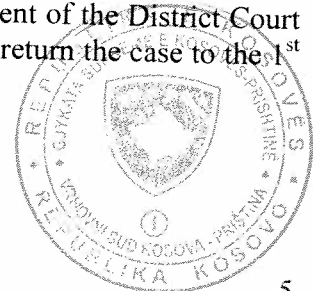
(8) On 02 July 2009, the District Court in Prizren as a 2nd Instance Court announced its Judgment AP. No. 35/2009, thus rejecting the appeals filed the Defense Counsels of the three defendants and fully affirming the 1st Instance Judgment.

(9) Dated 31 August 2009, the Defense Counsel of the defendant **Bedri Krasniqi** filed a Request for Protection of Legality to the Supreme Court of Kosovo for violation of the criminal law and essential violation of provisions of the criminal procedure thus proposing to either:

- acquit the accused **Bedri Krasniqi**
or
- annul completely the Judgment rendered by the 1st Instance Court and that of the 2nd Instance Court and to return the case for re-trial to the 1st Instance Court.

(10) The Defense Counsel of the defendant **Agim Hasani** filed a request for Protection of Legality to the Supreme Court of Kosovo dated 14 September 2009 for essential violations of the criminal procedure and violation of the criminal law in the detriment of the adjudged, thus proposing to:

annul the Judgment of the Municipal Court in Prizren , P. No. 874/08 dated 16 January 2009 and the 2nd Instance Judgment of the District Court in Prizren, P. No. 35/2009 dated 02 July 2009 and return the case to the 1st Instance Court for re-trial.

(11) No request for Protection of Legality was filed in the interest of the defendant **Xhevat Danqa**.

(12) Dated 12 April 2010, the Office of the State Prosecutor of Kosovo (OSPK) submitted its opinion thus proposing that the request of the defendant **Bedri Krasniqi** is

- partially granted in terms of the requested annulment of the 1st Instance Judgment and the order on re-trial of the case
- and that the Supreme Court decision is extended, according to Article 454 paragraph 2 of the KCCP to the defendant **Xhevat Danqa**.

(13) Dated 25 March 2010 the Defense Counsel of the defendant **Bedri Krasniqi** filed a request to the President of the Assembly of the EULEX Judges (PEJ) and asked for adjudication of the case by EULEX Judges, which was granted. None of the other defendants and/or their Defense Counsels proposed for this as well, but on request of the Supreme Court, the Defense Counsel of the defendant **Agim Hasani** explained on the telephone that he had filed a request for Protection of Legality only to the Supreme Court and would not mind whether EULEX or Kosovo Judges will handle the case. He underlined his sole interest to have a fast and proper decision.

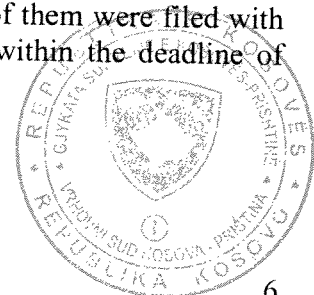
(14) The defendant **Xhevat Danqa**, according to telephone information with the respective Correctional Centre, is serving his sentence since 22 February 2010 in the Detention Centre Pejë/Pec but is currently under medical care in the University Clinical Centre of Prishtinë/Pristina (Vascular Surgery) and the defendant **Agim Hasani** is serving his sentence in the Detention Centre in Lipjan/Lipljane since 06 April 2010, whilst the defendant **Bedri Krasniqi** according to available information has not yet started to serve his sentence.

II. Supreme Court Findings

Notwithstanding the fact that according to art 457 par. 2 of the KCCP, the Supreme Court of Kosovo shall not interfere in the final decision of the second instance panel even in case the Request for Protection of Legality, thus being filed to the disadvantage of the defendant, turns out to be well-founded, the Supreme Court finds the following:

1. Admissibility of the Requests for Protection of Legality

The Requests for Protection of Legality are admissible. Both of them were filed with the competent court pursuant to art. 453 of the KCCP and within the deadline of Article 452 paragraph 3 of the KCCP.

2. Procedures followed by the Supreme Court

The Supreme Court panel has decided in a session as described by Article 454 paragraph 1 of the KCCP. Parties have not been notified of the session, since according to Article 451 through 460 of the KCCP there is no obligation for the Supreme Court to notify the parties.

3. On the merits of the Requests for Protection of Legality

a. Request for Protection of Legality filed in the interest of the defendant **Bedri Krasniqi**:

The Request for Protection of Legality is partly founded.

aa. Alleged violations of the criminal law

The Defense Counsel in his request for Protection of Legality has stressed violation of the criminal law through both, the 1st and 2nd Instance Judgments since the guilt of the defendant **Bedri Krasniqi** just was assumed and the defendant sentenced for Abuse of Official Position or Authority contrary to Article 339 paragraph 1 and 2 as read with Article 23 of the CCK.

The Supreme Court of Kosovo finds that the request for Protection of Legality insofar is founded.

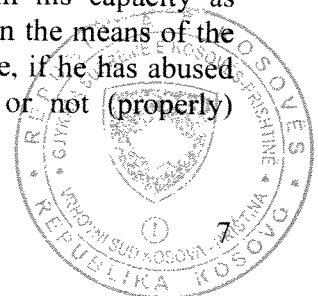
Article 339 paragraph 1 of the CCK reads as follows:

“An official person who, with the intent to obtain an unlawful material benefit for himself, herself or another person or a business organization or to cause any damage to another person or business organization, abuses his or her official position, exceeds the limits of his or her authorizations or does not execute his or her official duties shall be punished by imprisonment of up to one year”.

Article 339 paragraph 2 of the CCK reads as follows:

“When the offense provided for in paragraph 1 of the present Article results in a damage exceeding 2.500 EUR or a grave violation of the rights of another person, the perpetrator shall be punished by imprisonment of up to three years. When the offense provided for in paragraph 1 of the present Article results in a damage exceeding 5.000 EUR, the perpetrator shall be punished by imprisonment of up to five years”.

Although without any doubts the defendant **Bedri Krasniqi** in his capacity as Confirmation Judge in the respective case was an official person in the means of the law, also conducting official duties, it is already quite questionable, if he has abused his official position, exceeded the limits of his authorization or not (properly)

executed his official duties up to a level of criminal quality as required by the respective law.

There is no commentary available on the respective provision of the CCK itself. Nevertheless, the provision on Abuse of Office as regulated by Article 242 of the Criminal Code of Serbia (CCS) was commented and sheds some light on the questions at stake. Although according to that the term abuse of office, i.e. abuse of official authority is not uniform, it is undisputed that the respective alleged perpetrator thus being an official person while conducting his or her official duties needs to also act illegally and that the criminal legal sense of abuse of office may be understood in a general or in a special manner. Since in the case at hand a special form of abuse of office, which requires the commission of a criminal act as prescribed by the law, is not given, it needs to be considered whether or not a general form of abuse of office can be established. The latter may consist in three alternatives, as there is (a) abuse of official position, (b) exceeding the limits of authorizations or (c) non-execution of official duties (*Srentic Nikola – Ljubisa Lazarevic, Commentary of the Criminal Code of Serbia 1995, 5th Edition "Savremena Administracija", Belgrade, Article 242 item 1. through 3.).*

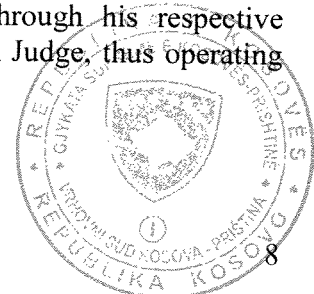
(a) Abuse of official position, according to referred commentaries is given, when an official is taking advantage of his or her office or authority and while acting within the scope of this authority he or she achieves some gain for him/herself or somebody else or harms somebody else's interests. Moreover, from the respective commentaries on Article 243 of the CCS, which regulates a special form of the Abuse of Office, it can be understood that an illegal action of a judge as required by the law can be verdicts, judgments, orders and other decisions passed in the course of a court procedure, which contradict the Constitution. Thus, the provision is based on a broad understanding of the terms of "illegal act" and "law".

However, as of the objective criteria of Article 339 of the CCK, in the case at hand neither the 1st nor the 2nd Instance Judgment have established sufficiently for the defendant **Bedri Krasniqi** to have taken advantage of his official position as required.

The only motivation of the defendant as communicated through the documents of the file was to keep the face for him and for the prosecutor, thus conducting the already scheduled Confirmation Hearing with an amended/modified Indictment.

(b) Breach of official authority exists when an official carries out official operations that fall outside of the scope of his/her official authority.

In the case at hand, neither the 1st nor the 2nd Instance Judgment have elaborated on the question if and how the defendant **Bedri Krasniqi** through his respective activities could have breached his authority as a Confirmation Judge, thus operating outside the scope of this authority.

It can be understood from the documents of the file that the defendant **Bedri Krasniqi** was acting in his capacity of a Confirmation Judge but did not have in mind to exceed this authority by finding decisions, which are not under the respective responsibility.

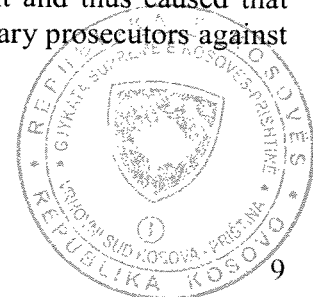
(c) Finally, as a third possible form of abuse it can be considered an intentionally or unintentionally committed failure to carry out one's obligatory official duties.

Such would be the case i.e. of an official who fails to pass a bylaw he is obliged to pass or to issue a certificate to a citizen on request or similar. It also could be given when the respective official finally acts but with such a long delay that his obligatory action does not longer generate the expected legal effects.

In the case at hand, the defendant **Bedri Krasniqi** has checked the respective first Indictment and found that it partly did not fulfill the conditions to be confirmed. He has informed the Prosecutor and recommended to get the Indictment properly amended/modified. Both, the 1st and 2nd Instance Court have established that the defendant **Bedri Krasniqi**, while being in his office, has handed the file to the Prosecutor who took it back. Therefore, the Indictment went not through the Court Registry and the Prosecutors Registry as required. It was also established that after the Indictment was "amended" by deleting two out of originally three defendants, it was not registered in the Prosecutors Office again but only in the Court. There, the date and registration number of the previous Indictment were kept unchanged and the document was sealed. Then the defendant **Bedri Krasniqi** as Confirmation Judge has held the Confirmation Hearing in the presence of the remaining defendant and his Defense Counsel as well as the Prosecutor and finally confirmed the amended/modified Indictment but missed to serve the Confirmation Ruling to the Injured Parties and their Legal Representative.

At the current stage it needs to be left open by the Supreme Court whether or not the described handling of the file by the defendant **Bedri Krasniqi** already meets the standards of criminal behavior. It in this context it needs to be considered that the Judge at least has shown a serious reluctance, when he was handling the issue. This allegedly was based on common bad habits in the District Court of Prishtine/Pristina and maybe also on long lasting collegial relationship with the prosecutors. As a result of the fact that the respective document was not properly registered, when it left the Court, entered the Prosecutors Office and was returned afterwards grave confusion regarding the documents verification and the transparence of Court actions were caused.

Moreover, the defendant **Bedri Krasniqi** in his capacity as Confirmation Judge never fulfilled his obligation to serve the Injured Parties and their Legal Representative with the Confirmation Ruling on the amended/modified Indictment and thus caused that the latter were not informed about their rights to act as subsidiary prosecutors against the two defendants **Qamush** and **Isuf Bekteshi**.

Only the latter behaviour of the defendant **Bedri Krasiqi** may – under certain circumstances – be considered as relevant action under the meaning of Article 339 paragraph 1 of the CCK as to the required non-execution of official duties.

However, at the current stage there is no need to decide the abovementioned issue right away, since what mainly is at stake for the defendant Bedri Krasniqi in the case at hand is the *mens rea* as shown below. In any case, the behaviour of the defendant **Bedri Krasniqi** at least may be an issue for disciplinary bodies to look into.

Subjectively, Article 339 paragraph 1 of the CCK requires the intention of the perpetrator to obtain an unlawful material benefit for himself, herself or another person or a business organization or to cause any damage to another person or business organization. The required intent only can be the one of *dolus directus* or *dolus specialis*.

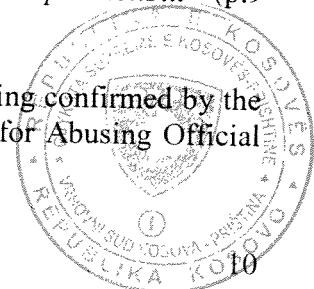
In the case at hand, as said before, the main question at stake is the one of the cases' *mens rea*. Neither the 1st nor the 2nd Instance Court has sufficiently established what the intent of the defendant **Bedri Krasniqi** was about.

The 1st Instance Court in its reasoning to the Judgment just concluded “*that in the deeds of accused Xhevat Danqa and Bedri Krasniqi are created all essential elements of criminal offense of Abusing Official Position in complicity pursuant to Article 339 paragraph 2 as read with Article 23 of PCCK*” (p. 9 of the English translation). Moreover it found that with respect to the arguments of the Defense, according to which the deeds of both defendants are rather professional violations mainly justified with being overloaded in the court and prosecution, “*the Court did not have credit on them and the same were rejected as their tendency aiming to avoid criminal-juristic liability*” 10 of (p. the English translation).

The Municipal Court does not lose a single word on the intents of the defendants. In this respect it is worth mentioning that statistically private and subsidiary prosecution are much less successful than state prosecution. Therefore, inquiring the Injured Parties, who have not been aware of the amended Indictment until they learned about it during the main trial and thus until that time have been prevented from their right to act as subsidiary prosecutors against the other two defendants, could be of help as well as information on the results of the trial against the two defendants Qamush and Isuf Bekteshi.

Also the 2nd Instance Judgment just referred to the 1st Instance Court and pointed out that the defendants were found guilty, “*since the Court confirmed that the defendants Xhevat Danqa and Bedri Krasniqi with their joint actions with intent of serious violation of the Injured Parties rights ... have abused their official positions...*” (p.9 of the English translation).

Finally it needs to be stressed that the 1st Instance Court thus being confirmed by the 2nd Instance Court has sentenced the defendant Bedri Krasniqi for Abusing Official

Position according to Article 339 paragraph 2 of the CCK, which is a qualification of paragraph 1.

However, it was not sufficiently established that the activities of the defendant have resulted in a damage exceeding the amount of 2.500 EUR or in a grave violation of the rights of another person (here probably the injured parties). As it can be read from the commentaries (*Srentic Nikola – Ljubisa Lazarevic, Commentary of the Criminal Code of Serbia 1995, 5th Edition “Savremena Administracija”, Belgrade, Article 242 item 4.*) , there is no clear definition, when a violation of rights is qualified as “grave”, which – being a factual matter – needs to be assessed on a case-to-case basis. The challenged Judgments are lacking such an elaboration at all. In this context it might also be taken into consideration that the injured parties finally during the main trial have learned about the fact that two out of the originally three defendants have not been prosecuted so far. They immediately have taken the opportunity to act as subsidiary prosecutors and as a result have filed an Indictment which was confirmed and meanwhile also ended in a main trial. Also here it might be of help to consider the results of the prosecution of the respective defendants Qamush and Isuf Bekteshi and – depending on whether they were sentenced or acquitted - to elaborate on the reasons for the respective court decisions.

bb. Alleged violations of Article 403 par. 1 sub-par. 10 of the KCCP

There is no violation of art. 403 par. 1 sub-par. 10 of the PCPCK/KCCP.

The Defense Counsel in his request for Protection of Legality has stressed that the 1st Instance judgment by re-qualifying the charge of the Indictment on Issuing an Unlawful Judicial Decision according to Article 346 of the CCK into Abuse of Official Position according to Article 339 of the CCK has exceeded the scope of charge as to Article 386 paragraph 1 of the KCCP.

The Supreme Court of Kosovo finds that the requirements of Article 386 of the KCCP for exceeding the scope of charge are not met by the 1st Instance Court.

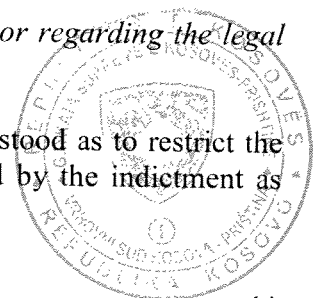
Paragraph 1 of the respective provision reads as follows:

“The judgment may relate only to the accused and only to an act which is the subject of a charge contained in the indictment as initially filed or as modified or extended in the main trial”.

Different from that, paragraph 2 of the respective provisions reads:

“The court shall not be bound by the motions of the prosecutor regarding the legal classification of the act”.

On this background, the spirit of the law clearly can be understood as to restrict the respective court to the act, meaning the doings being defined by the indictment as

subject of charge. Nevertheless, the court is free to do a re-qualification of the legal classification of these acts as fulfilling the requirements of a certain criminal offense provision different from the one the prosecutor has defined in the indictment.

The Municipal Court of Prizren in its Judgment has pointed out that although *“according to the indictment the accused **Bedri Krasniqi** was charged for commission of the criminal offense of Issuing Unlawful Judicial Decisions pursuant to Article 346 of the PCCK, from the affirmed factual situation and issued evidence this Court did not affirm that in his deeds were fulfilled elements of the criminal offense with which he was charged ...”* but that *“in the deeds of the accused (are fulfilled the requirements) of the criminal offense of Abuse of Official Position in complicity pursuant to Article 339 paragraph 2 as read with Article 23 of the PCCK”* (p. 10 of the English translation).

The reasoning shows clearly that the 1st Instance Court has applied Article 386 paragraph 2 of the KCCP and thus has decided in accordance with the requirements of the law for the re-qualification of the act in question in difference from the indictment. The Supreme Court therefore shares the opinion as pointed out by the 2nd Instance Court that *“the Indictment was not exceeded in the sense of violation conform to the provision of Article 403 paragraph 1 sup-paragraph 10 of the KCCP”*.

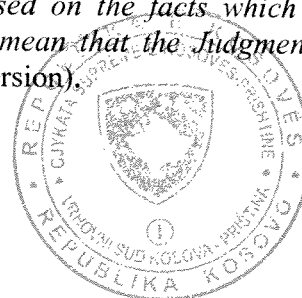
cc. Alleged violations of art. 403 par. 1 sub-par. 12 of the KCCP

The Defense Counsel also has stressed that the Judgment of the 2nd Instance Court is internally inconsistent and logically incomprehensible when it comes to the reasoning on material legal interpretation of the deeds of the defendant Bedri Krasniqi under the requirements of the criminal law.

No violation of Article 403 paragraph 1 sub-paragraph 12 of the KCCP was found by the Supreme Court of Kosovo as stressed by the Defense Counsel.

(a) With regards to the re-qualification of the deeds of the defendant **Bedri Krasniqi** as Abuse of Official Position or Authority contrary to Article 339 paragraph 1 of the CCK, the District Court of Prizren has stated:

*“... the judge’s violation of the law presents Abusing Official Position or Authority and it contains the same crucial elements of obtaining personal material benefit or causing harm to others, while the perpetrator of such criminal offences is an official person himself, as to Article 339 par. 1 of the CCK. Therefore, claiming that the defendant **Bedri Krasniqi** was found guilty as a co-perpetrator with the defendant **Xhevat Danqa** based on the facts, which were confirmed in the main trial, does not necessarily mean that the Judgment has exceeded the scope of charge”* (p.8 of the English version).

7

(b) As to the qualification of the deeds of both co-defendants, **Bedri Krasniqi** and **Xhevat Danqa**, while changing the contents of the previous Indictment by removing two of the originally three defendants, the 2nd Instance Court has stated:

“Removal of the other two defendants was not realized with withdrawing from prosecution of the defendant – Public District Prosecutor Xhevat Danqa and apart from this, the injured party was not advised to proceed with prosecution as a subsidiary prosecutor, i.e. by removing the other two defendants from Indictment, as of 06 September 2007, when the indictment was amended and when the Confirmation Judge – the defendant Bedri Krasniqi did not advise until 08 November 2007 the injured parties about their rights that as subsidiary claimants can continue with criminal prosecution against the other two defendants who were acquitted from the indictment” (p. 7 of the English version).

Although the wording, especially as quoted under (b)., should be done in a much better and clearer language, the intention of the Court is very clear and easy to understand. The reasoning – despite from the question whether or not it is correct in terms of interpretation of the material criminal law - especially is not inconsistent or illogical.

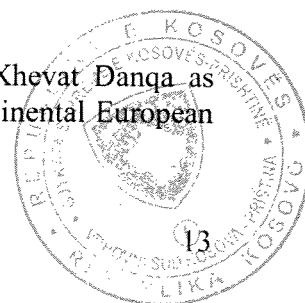
b. The rights situation of the defendant Xhevat Danqa:

Although no request for Protection of Legality was filed in the interest of the defendant **Xhevat Danqa**, the Supreme Court finds that the same reasons for deciding in favor of the defendant **Bedri Krasniqi** also exist with respect to the defendant **Xhevat Danqa** and thus in accordance with the proposal of the OSPK applies Article 455 paragraph 2 of the KCCP. Therefore, the defendant **Xhevat Danqa** has to be treated as if he timely had filed a request for Protection of Legality as well.

aa. Violation of the criminal law and essential violation of the criminal procedure as to the alleged co-perpetration with the defendant Bedri Krasniqi:

As far as the defendant **Xhevat Danqa** was found guilty for Abuse of Official Position or Authority in co-perpetration with the defendant **Bedri Krasniqi** contrary to Article 339 as read with Article 23 of the CCK, the Supreme Court of Kosovo fully refers to the concerns, which were pointed out in relation with an alleged criminal involvement of the defendant **Bedri Krasniqi**. Under the aforementioned aspects also evidence and legal qualification with respect to the defendant **Xhevat Danqa** need to be re-considered.

In this context and with respect to the duties of the defendant **Xhevat Danqa** as Prosecutor it also should be focused on the fact that almost all continental European

law systems know the principle of mandatory prosecution. Therefore as a question of logics it is the duty of the Prosecutor to inform the Injured Parties about the (partial) withdrawal of the Indictment in order to enable them to act as subsidiary prosecutors.

c. Request for Protection of Legality filed in the interest of the defendant Agim Hasani:

aa. Essential violation of the criminal procedure:

The Defense Counsel of the defendant **Agim Hasani** in his request for Protection of Legality has stressed that the 1st and 2nd Instance Judgments essentially have violated Article 403 paragraph 1 item 12 of the KCCP, since the Courts had not considered that the respective technical actions of the defendant would represent just irregularities with respect to the registering of the amended Indictment and that such technical errors easily can be corrected according to Article 397 paragraph 1 and 2 of the KCCP.

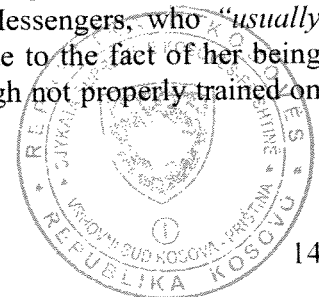
No essential violation of the criminal procedure was found.

The Supreme Court of Kosovo finds that Article 397 of the KCCP clearly refers to errors which includes as a requirement of the law that the respective mistakes must have been committed by some kind of negligence.

In the case at hand it is undisputed that the defendant **Agim Hasani** intentionally has sealed the amended Indictment with the Court seal but put the date and the registration number of the previous Indictment. The defendant also knew through the Court Courier of the District Prosecutors Office in Prishtine/Pristina that there was an error in the Indictment which was rectified and it was to be registered with the same date. The defendant **Agim Hasani** registered the modified Indictment in the Court Registry thus using the old date and the stamp of the Court.

In this context it especially needs to be notified that the date of the indictment refers to the 04 June 2006, whilst the respective actions were taken by the defendant on 06 September 2006. It would be far from every kind of life experience to believe that the defendant was not aware of this.

Although this aspect alone indeed could be based on pure typing or writing mistake, it is very unlikely that in the same document also mistakenly the registration number of the previous Indictment is used again. In addition, the witness statement of the Reception Clerk in the District Court Prishtine/Pristina Ms. Burbuqe Korca, dated 03 December 2008 and given in front of the Municipal Court in Prizren, sheds some light on the case. The witness in the here relevant context especially has stated that the defendant **Agim Hasani** is one out of three Court Messengers, who “usually replace” her, which on the respective day was the case due to the fact of her being sick. Thus it can be understood that the defendant – although not properly trained on

the job – did not fulfill the tasks of a registrar the first time and thus must have known what he was doing.

Therefore, the Supreme Court finds that the 1st and 2nd Instance Judgment have not violated criminal procedure by non-consideration of Article 397 of the KCCP.

bb. Violation of the criminal law:

The Defense Counsel also has stressed that the actions of the defendant **Agim Hasani** would “*not represent elements of the criminal offense for which he is adjudicated*” (which is Falsifying Official Documents contrary to Article 348 paragraph 1 of the CCK), since he had only produced a technical error that can be corrected according to the law. It especially would not be possible to be “*said with total certainty that (the defendant) has committed a criminal offense of falsification, since it is the prosecutor who is in command of the indictment whereas the pre-trial judge is responsible for the decisions adopted in the procedure*”.

The Supreme Court finds that there is no violation of the criminal law as alleged by the Defense Counsel.

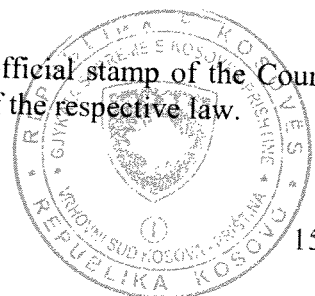
Article 348 paragraph 1 of the KCCP reads as follows:

“An official person or a responsible person who, in an official or business document, official register or file, enters false information or fails to enter essential information or with his or her signature of official stamp certifies an official or business document, register or file which contains false data or enables the compilation of such document, register or file with false contents shall be punished by imprisonment of three months to three years”.

Although it may be disputed whether or not the defendant **Agim Hasani**, who is employed as a Court Messenger, was acting as an “official person” in the means of the law, when he was substituting the Court Registrar and thus proceeded with the Indictment in question in the described way, it goes without saying that he during that time was the “responsible person”. This becomes additionally clear considering the fact that according to the referred witness statement of the Court Registrar, Ms. Burbuqe Korca, the defendant together with two other persons usually was replacing the Court Registrar during her absence.

The defendant moreover has entered into the amended Indictment of the Prosecutor, which doubtless is an official document, a date of issuance and a registration number, which in combination belonged to the previous Indictment in the same case. He thus has entered false information into the document and fulfilled the relevant required condition of the respective law.

He then additionally as stamped the Indictment with the official stamp of the Court and thus also fulfilled the respective alternative condition of the respective law.

It was already elaborated before that moreover it is far from any kind of life experience to believe that the defendant should not have been aware of the actual date, which was 06 September 2006 instead of the date put into the indictment, which was 04 June 2006. Since he also has put the registration number of the respective previous Indictment it can be excluded that the wrong date is based just on a typo. Therefore, the Supreme Court is convinced that the defendant has acted intentionally within the form of *dolus directus*.

Finally, as to the imposed punishment of 3 (three) months of imprisonment it needs to be stressed that the 1st and 2nd Instance Court already have decided for the lowest punishment possible and thus considered the reduced role and responsibility of the defendant in the whole respective context.

5. Termination of the enforcement of final judicial decision:

The termination of the enforcement of all decisions of the Municipal and District Court in Prizren against all respective defendants is ordered according to Article 454 paragraph 4 of the KCCP due to the fact that re-consideration of the evidence and legal qualification is needed.

III. Conclusion of the Supreme Court of Kosovo

For the abovementioned reasons, the Supreme Court concludes that the Request for Protection of Legality is partly founded. Therefore, the respective Judgments are annulled and the case is send back to the Municipal Court of Prizren as 1st Instance Court for re-trial.

Due to that, the enforcement of the Judgments is terminated until final decision. Consequently, the Supreme Court of Kosovo decides on the respective requests for Protection of Legality as in the enacting clause, based on art. 457 paragraph 1 item 2 of the KCCP.

SUPREME COURT OF KOSOVO IN PRISHTINË/PRISTINA

Pkl-Kzz 103/09, 22 April 2010

Panel Member

Aydi Dinaj

Recording Clerk

Edita Kusari

Panel Member

Emine Mustafa

Presiding Judge

Gerrit-Marc Sprenger

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS

Pkl-Kzz 103/09
22 prill 2010

NË EMËR TË POPULLIT

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS, në kolegjin e përbërë prej Gjyqtarit të EULEX-it Gerrit-Marc Sprenger si Kryetar i kolegjit, me gjyqtarët Kosovarë Avdi Dinaj dhe Emine Mustafa si anëtarë të kolegjit, dhe në prani të Edita Kusarit Këshilltare Ligjore e EULEX-it si procesmbajtëse, në lëndën penale Pkl-Kzz nr.103/09 të Gjykatës Supreme të Kosovës

Kundër:

1. të pandehurit **Bedri Krasniqi**, emri i të atit Rifat, emri i së ëmës Ajete mbiemri i vajzërisë Rushiti, i lindur më 22 dhjetor 1962 në fshatin Majac, Komuna Podujeve, tani me vendbanim në Prishtinë, rruga Dardania III/2 lam A1 Nr. 22, Shqiptar i Kosovës, i martuar, baba i dy fëmijëve, i diplomuar në Fakultetin e Drejtësisë, me gjendje të mesme ekonomike, nuk është i dënuar më parë në Kosovë, tani për tani është ende në liri,
2. të pandehurit **Xhevat Danqa**, emri i të atit Vehbi, emri i së ëmës Xhejlane mbiemri i vajzërisë Muhaxheri, i lindur më 26 gusht 1955 në Pejë, tani me vendbanim në Prishtinë, Shqiptar i Kosovës, i ve, baba i tre fëmijëve, i diplomuar në Fakultetin e Drejtësisë, me gjendje të mesme ekonomike,
3. të pandehurit **Agim Hasani**, emri i të atit Mustaf, emri i së ëmës Hava mbiemri i vajzërisë Isufi, i lindur më 03 prill 1980 në Prishtinë, tani me vendbanim në Prishtinë rruga "Vëllezërit Fazliu" Nr. 108, Shqiptar i Kosovës, i pamartuar, me gjendje të mesme ekonomike,

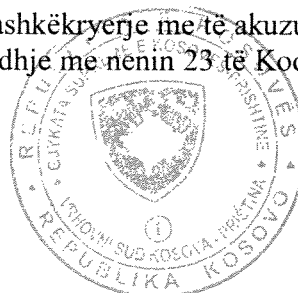
I pandehuri Bedri Krasniqi i dënuar në shkallën e parë me anë të aktgjyqimit të Gjykatës Komunale në Prizren, të datës 16 janar 2009, P. Nr. 874/08 për kryerje të veprës penale të

Shpërdorim i pozitës zyrtare ose i autorizimit, në bashkëkryerje me të akuzuarin Xhevat Danqa në kundërshtim të nenit 339 paragrafit 2 në lidhje me nenin 23 të Kodit Penal të Kosovës (KPK)

Është dënuar me 5 (pesë) muaj burgim,

I pandehuri Xhevat Danqa i dënuar në shkallën e parë me anë të aktgjyqimit të Gjykatës Komunale në Prizren, të datës 16 janar 2009, P. Nr. 874/08 për kryerje të veprës penale të

Shpërdorim i pozitës zyrtare ose i autorizimit, në bashkëkryerje me të akuzuarin Bedri Krasniqi në kundërshtim të nenit 339 paragrafit 2 në lidhje me nenin 23 të Kodit Penal të Kosovës (KPK),

Falsifikim i dokumenteve zyrtare në kundërshtim të nenit 348 paragrafit 1 të KPK-së, Është dënuar një dënim unik me 6 (gjashtë) muaj burgim,

I pandehuri Agim Hasani i dënuar në shkallën e parë me anë të aktgjykimit të Gjykatës Komonale në Prizren, të datës 16 janar 2009, P. Nr. 874/08 për kryerje të veprës penale të Falsifikim i dokumenteve zyrtare në kundërshtim të nenit 348 paragrafit 1 të KPK-së, Është dënuar me 3 (tre) muaj burgim,

Me Aktgjykimin e Shkallës së parë të vërtetuar në Shkallën e dytë me anë të aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prizren, Ap. Nr. 35/2009, të datës 02 korrik 2009,

Duke vepruar mbi Kërkesën për Mbrojtje të Ligjshmërisë të paraqitur nga Avokati mbrojtës i të pandehurit Bedri Krasniqi, të datës 31 gusht 2009, kundër Aktgjykimeve të Gjykatës Komonale në Prizren, të datës 16 janar 2009, P. Nr. 874/08 dhe të Gjykatës së Qarkut në Prizren, të datës 02 korrik 2009, Ap. Nr. 35/2009,

Duke vepruar mbi Kërkesën për Mbrojtje të Ligjshmërisë të paraqitur nga Avokati mbrojtës i të pandehurit Agim Hasani, të datës 14 shtator 2009, kundër Aktgjykimeve të Gjykatës Komonale në Prizren, të datës 16 janar 2009, P. Nr. 874/08 dhe të Gjykatës së Qarkut në Prizren, të datës 02 korrik 2009, Ap. Nr. 35/2009,

Lëshon këtë

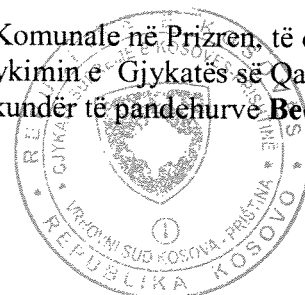
AKTGJYKIM

Kërkesa për Mbrojtje të Ligjshmërisë e Avokatit mbrojtës të të akuzuarit, të datës 31 gusht 2009, kundër Aktgjykimeve të Gjykatës Komonale në Prizren, të datës 16 janar 2009, P. Nr. 874/08 dhe të Gjykatës së Qarkut në Prizren, të datës 02 korrik 2009, Ap. Nr. 35/2009,

Pranohet pjesërisht

siç vijon:

1. Aktgjykimet e Gjykatës së Shkallës së Parë të datës 16 janar 2009, P. Nr. 874/08 dhe të Gjykatës së Shkallës së Dytë të datës 02 korrik 2009, Ap. Nr. 35/2009 kundër të pandehurit **Bedri Krasniqi** anulohen dhe lënda kthehet për rigjykim në Gjykatën Komonale në Prizren
2. Vendimi mbi anulimin e Aktgjykimeve të Shkallës së parë dhe të Dytë dhe kthimi i lëndës në Gjykatën Komonale në Prizren për rigjykim vazhdon për të bashkakuzuarin **Xhevat Danqa** sipas nenit 455 paragrafit 2 të Kodit të Përkohshëm të Procedurës Penale (KPPK)
3. Zbatimi i vendimit të formës së prerë të Gjykatës Komonale në Prizren, të datës 16 janar 2009, P. Nr. 874/08, i vërtetuar me Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prizren, të datës 02 korrik 2009, Ap. Nr. 35/2009 kundër të pandehurve **Bedri**

Krasniqi dhe Xhevat Danqa ndërpritet në pajtueshmëri me nenin 454 paragrafin 4 të KPPK-së.

4. Aktgjykimet të Shkallës së parë dhe të Dytë kundër të pandehurit **Agim Hasani** mbështeten.

ARSYETIM

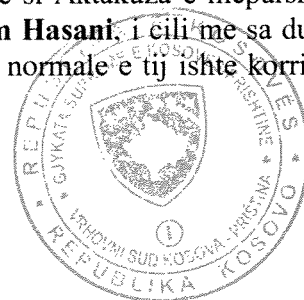
I. Historia e Procedurës

(1) Më 06 shtator 2007 në ndërtesën e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, i pandehuri **Bedri Krasniqi** në cilësinë e tij si Gjyqtar për konfirmim të aktakuzës ka caktuar një seancë për konfirmim të aktakuzës në lëndën penale kundër **Ismail, Qamush e Isuf Bekteshit**, të akuzuar sipas Aktakuzës së Prokurorit Publik të Qarkut në Prishtinë të datës 19 korrik 2007, PP. nr. 855-2/07, i pandehuri **Ismail Bekteshi** për Vrasje të rëndë sipas nenit 147 paragrafit 4 të KPK-së dhe të pandehurit **Qamush dhe Isuf Bekteshi** për Lëndim trupor sipas nenit 154 paragrafit 1 pikës 5 të KPK-së. Të gjithë të pandehurit dhe Avokati mbrojtës i të pandehurit **Ismail Bekteshi** si dhe përfaqësuesi ligjor i palëve të dëmtuara ishin ftuar si duhet dhe të pandehurit si dhe Avokati mbrojtës ishin të pranishëm dhe të gatshëm për shqyrtimin, gjersa përfaqësuesi i palëve të dëmtuara nuk e pa si të domosdoshme paraqitjen në Seancë për Konfirmim të Aktakuzës. Palët e dëmtuara vetë nuk janë ftuar.

Përpara fillimit të Seancës për Konfirmim të Aktakuzës, i pandehuri **Bedri Krasniqi** në cilësinë e tij si Gjyqtar për konfirmim të aktakuzës kërkoi nga të pandehurit e kësaj lënde të presin para zyrës së tij, kurse në praninë e avokatit mbrojtës dhe të pandehurit **Xhevat Danqa**, që ishte prokuror përgjegjës, ai diskutoi rreth Aktakuzës dhe propozoi të ndryshohet ajo për shkak të disa zbrazëtirave dhe të metave, veçanërisht sa i përket dy të akuzuarve **Qamush e Isuf Bekteshi**.

Në bazë të informatave nga shkresat e lëndës, ishte përpiluar një Aktakuzë tjetër po të njëjtën ditë duke lënë përmendjen sa i përket **Qamush dhe Isuf Bekteshit** dhe kjo pretendohet të jetë bërë duke u bazuar në marrëveshjen në mes **Bedri Krasniqit** si Gjyqtar për konfirmim të aktakuzës dhe **Xhevat Danqës** si Prokuror, kurse seanca për konfirmim të aktakuzës ishte shtyrë për disa orë, derisa të bëhej gati Aktakuza e re. Po ashtu duket se nuk kishte shënime lidhur me procedurën/marrëveshjen mbi bazë të së cilës Aktakuza është kthyer në sferën e përgjegjesisë së Prokurorit.

Më vonë, duket se Aktakuza e re (që kishte datë dhe numër regjistri të njëjtë sikur e mëparshmeja) ishte vulosur dhe paraqitur në Gjykatë Komonale duke anashkaluar kështu shkrimoren e zyrës së Prokurorisë. Sipas informatave në dispozicion duket se regjistrimi i Aktakuzës së re me numër dhe datë të njëjtë si Aktakuza e mëparshme ishte i mundur për shkak të veprimit të të akuzuarit **Agim Hasani**, i cili me sa duket bënte zëvendësimin e referentit përkatës edhe pse pozita normale e tij ishte korrier i gjykatës.

I pandehuri **Bedri Krasniqi** si Gjyqtar për Konfirmim të Aktakuzës pastaj pranoi Aktakuzën e re, e cila tani ishte paraqitur vetëm kundër Ismail Bekteshit për Vrasje të rëndë sipas nenit 147 paragrafit 4 të KPK-së dhe e konfirmoi atë me aktvendim pas Seancës për Konfirmim të Aktakuzës të mbajtur ditën e njëjtë. Aktvendimi për Konfirmim pohohet se nuk u është dorëzuar fare Palëve të dëmtuara si dhe Përfaqësuesit të tyre ligjor.

Sidoqoftë, i pandehuri **Xhevat Danqa** në cilësinë e tij si Prokuror as nuk ndërpreu formalisht hetimet kundër Qamush dhe Isuf Bekteshit e as nuk njoftoi formalisht palët e dëmtuara dhe Përfaqësuesin e tyre ligjor për t'ju mundësuar atyre ushtrimin e rolit të tyre si prokuror subsidiar sipas ligjit.

Në fillimin e shqyrtimit gjyqësor, palët e dëmtuara kuptuan se Aktakuza mbi të cilin bazohej gjykimi ishte ndryshe nga ajo që kishin pranuar në kontekst të Seancës për Konfirmim të Aktakuzës, pasi që emrat e dy të pandehurve Qamush dhe Isuf Bekteshi mungonin. Në atë fazë, palët shfrytëzuan rastin për të vepruar si prokurorë subsidiarë kundër dy të pandehurve përkatës dhe Aktakuza kundër tyre u konfirmua.

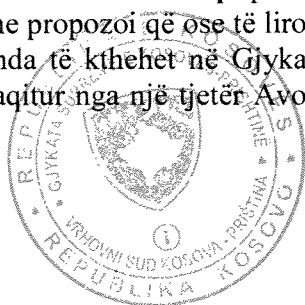
(2) Më datë 04 qershor 2008, është paraqitur një Aktakuzë kundër të pandehurve **Bedri Krasniqi, Xhevat Danqa** dhe **Agim Hasani** (PP. Nr. 2549/08), e cila u konfirmua me aktvendim të Gjykatës Komunale në Prishtinë KA. Nr. 168/08 më 26 qershor 2008.

(3) Më 16 janar 2009, Gjykata Komunale në Prizren shpalli një aktgjykim me numër të regjistrimit P. Nr. 874/08, brenda së cilës **Bedri Krasniqi** u shpall fajtor për kryerje të veprës penale Shpërdorim i pozitës zyrtare ose i autorizimit, në bashkëkryerje me të akuzuarin **Xhevat Danqa** në kundërshtim të nenit 339 paragrafit 2 në lidhje me nenin 23 të Kodit Penal të Kosovës (KPK) dhe u dënua me 5 (pesë) muaj burgim.

I pandehuri **Xhevat Danqa** i cili në kontekst përkatës ishte duke vepruar në cilësinë e tij si Prokuror i Qarkut ishte shpallur fajtor edhe për përdorim të numrit të ri regjistruar të Aktakuzës së re PP. nr. 855-2/07 sikur të numër i vërtetë dhe të vulosur e dërguar te i pandehuri **Bedri Krasniqi** në cilësinë e tij si Gjyqtar për Konfirmim të Aktakuzës. I pandehuri morri një dënim unik me 6 (gjashtë) muaj burgim, që përbëhet prej 5 (pesë) muajve për veprën penale Shpërdorim i pozitës zyrtare në kundërshtim të nenit 339 paragrafit 2 në lidhje me nenin 23 të (KPK) të kryer në bashkëpunim me të pandehurin **Bedri Krasniqi** dhe me 3 (tre) muajve “për veprën penale sikur në pikën II të dispozitivit të këtij aktgjykimi”.

I pandehuri **Agim Hasani** u shpall fajtor për vepër penale Falsifikim i dokumenteve zyrtare në kundërshtim të nenit 348 paragrafit 1 të KPK-së, dhe prandaj është dënua me 3 (tre) muaj burgim.

(4) Më 24 shkurt 2009 avokati i mëparshëm i të pandehurit **Xhevat Danqa** paraqiti ankesë me kohë kundër Aktgjykimit të Shkallës së parë dhe propozoi që ose të lirohet i pandehuri ose të anulohet Aktgjykimi përkatës dhe lënda të kthehet në Gjykatën Komunale për rigjykim. Edhe një ankesë tjetër është paraqitur nga një tjetër Avokat

mbrojtës më 04 mars 2009, ku po ashtu kërkohet të lirohet i pandehuri apo të anulohet Aktgjykimi përkatës dhe të kthehet lënda për rigjykim.

(5) Aktgjykimi i Shkallës së parë është ankimuar me kohë nga Avokati mbrojtës i të akuzuarit **Bedri Krasniqi**. Kurse më datë 02 mars 2009 Avokati mbrojtës paraqiti ankesë duke propozuar që i pandehuri Bedri Krasniqi ose të lirohet ose të anulohet Aktgjykimi i Shkallës së parë dhe lënda të kthehet në Gjykatën Komunale për rigjykim.

(6) Avokati mbrojtës i të akuzuarit **Agim Hasani** paraqiti ankesë me kohë kundër Aktgjykimit të Shkallës së parë më 03 prill 2009 duke propozuar që i pandehuri Agim Hasani ose të lirohet ose të anulohet Aktgjykimi i Shkallës së parë dhe lënda të kthehet në Gjykatën Komunale për rigjykim.

(7) Edhe Prokuroria Komunale paraqiti ankesë me kohë më datë 20 mars 2009 dhe kërkoi dënim më të ashpër për tre të pandehurit.

(8) Më 02 korrik 2009, Gjykata e Qarkut në Prizren si Gjykatë e shkallës së dytë shpalli Aktgjykimin e vet AP. Nr. 35/2009, dhe refuzoi ankesat e paraqitura nga Avokatët mbrojtës të tre të pandehurve dhe vërtetoi tërësisht Aktgjykimin e shkallës së parë.

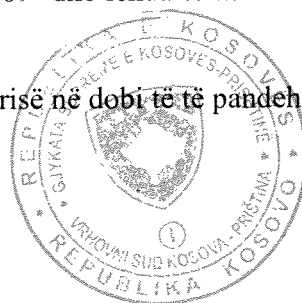
(9) Më 31 gusht 2009, Avokati mbrojtës i të akuzuarit **Bedri Krasniqi** paraqiti Kërkesë për Mbrojtje të Ligjshmërisë në Gjykatën Supreme të Kosovës për shkelje të ligjit penal dhe shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale duke propozuar të:

- Lirohet i pandehuri **Bedri Krasniqi**
ose
- Anulohet tërësisht Aktgjykimi i lëshuar nga Gjykata e shkallës së parë dhe i Gjykatës së shkallës së dytë dhe lënda të kthehet në Gjykatën e shkallës së parë për rigjykim.

(10) Avokati mbrojtës i të akuzuarit **Agim Hasani** paraqiti Kërkesë për Mbrojtje të Ligjshmërisë në Gjykatën Supreme të Kosovës më 14 shtator 2009 për shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe shkelje të ligjit penal në dëm të të gjykuarit, duke propozuar të:

- Anulohet Aktgjykimi i Gjykatës Komunale në Prizren, P. Nr. 874/08 i datës 16 janar 2009 dhe Aktgjykimi i shkallës së dytë i Gjykatës së Qarkut në Prizren, P. Nr. 35/2009 i datës 02 korrik 2009 dhe lënda të kthehet në Gjykatën e shkallës së parë për rigjykim.

(11) Nuk është paraqitur Kërkesë për Mbrojtje të Ligjshmërisë në dëm të të pandehurit **Xhevat Danqa**.

(12) Më datë 12 prill 2010, Zyra e Prokurorit të Shtetit të Kosovës (ZPSK) paraqiti mendimin e tij duke propozuar që kërkesa e të pandehurit **Bedri Krasniqi** të

- Pranohet pjesërisht sa i përket anulimit të kërkuar të Aktgjykimit të shkallës së parë dhe urdhrin për rigjykim të kësaj lënde
- Vazhdohet vendimi i Gjykatës Supreme, sipas nenit 454 paragrafit 2 të KPPK-së sa i përket të pandehurit **Xhevat Danqa**.

(13) Më datë 25 mars 2010 Avokati mbrojtës i të akuzuarit **Bedri Krasniqi** paraqiti një kërkesë te Kryetarja e Asamblesë së Gjyqtarëve të EULEX-it dhe kërkoi që kjo lëndë të gjykohet nga Gjyqtarët e EULEX-it, që edhe u pranua. Asnjëri i pandehur tjetër dhe/ose Avokatët e tyre mbrojtës nuk propozoi një gjë të tillë, por me kërkesë të Gjykatës Supreme, Avokati mbrojtës i të akuzuarit **Agim Hasani** e bëri të qartë përmes telefonit se kishte paraqitur një Kërkesë për Mbrojtje të Ligjshmërisë vetëm në Gjykatën Supreme dhe se nuk kishte vërejtje se kush do ta gjykonte lëndën gjyqtarët e EULEX-it apo ata Kosovarë. Ai theksoi se interesi i tij i vetëm është të merret një vendim i shpejtë dhe i duhur.

(14) I pandehuri **Xhevat Danqa**, sipas informatave përmes bisedës telefonike me Qendrën Korrektuese përkatëse, është duke vuajtur dënimin e tij që nga data 22 shkurt 2010 në Qendrën e Paraburgimit në Pejë por momentalisht është nën kujdesin mjekësor në Qendrën Klinike Universitare të Prishtinës (Operim Vaskular) dhe i pandehuri **Agim Hasani** është duke vuajtur dënimin e tij në Qendrën e Paraburgimit në Lipjan që nga data 06 prill 2010, kurse i pandehuri **Bedri Krasniqi** sipas informatave në dispozicion ende nuk ka filluar të vuajë dënimin e tij.

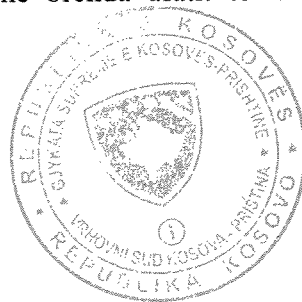
II. Gjetjet e Gjykatës Supreme

Pavarësisht faktit se sipas nenit 457 par. 2 të KPPK-së, Gjykata Supreme e Kosovës nuk duhet të ndërhyjë në vendimin e formës së prerë të kolegjit të shkallës së dytë madje edhe nëse Kërkesa për Mbrojtje të Ligjshmërisë, e paraqitur në dëm të të pandehurit, del se është e bazuar mirë, Gjykata Supreme konstaton si në vijim:

1. Pranueshmëria e Kërkesës për Mbrojtje të Ligjshmërisë

Kërkesat për Mbrojtje të Ligjshmërisë janë të pranueshme. Të dyja janë paraqitur në gjykatë kompetente sipas nenit 453 të KPPK-së dhe brenda afatit të nenit 452 paragrafit 3 të KPPK-së.

2. Procedurat e ndjekura nga Gjykata Supreme

Kolegji i Gjykatës Supreme në seancë ka vendosur siç është përshkruar në nenin 454, paragrafin 1 të KPPK-së. Palët nuk janë njoftuar për seancën, pasi që sipas nenit 460 të KPPK-së, Gjykata Supreme nuk është e obliguar që t'i njoftoj palët.

3. Mbi meritat e Kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë

a. Kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë e paraqitur në dobi të të pandehurit Bedri Krasniqi:

Kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë është pjesërisht e bazuar.

aa. Shkeljet e pretenduara të ligjit penal

Avokati mbrojtës në kërkesën e tij për mbrojtjen e ligjshmërisë ka përmendur shkeljen e ligjit penal nga aktgjykimet e të dy shkallëve asaj të parë dhe të dytë pasi që fajësia e të pandehurit **Bedri Krasniqi** vetëm është supozuar dhe i pandehuri është dënuar për Shpërdorim të pozitës zyrtare ose të autorizimit në kundërshtim të nenit 339, paragrafëve 1 dhe 2, lidhur me nenin 23 të KPK-së

Gjykata Supreme e Kosovës gjen se kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë deri më tani është e bazuar.

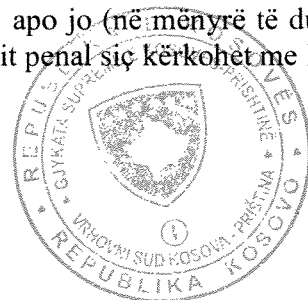
Neni 339, paragrafi 1 i KPK-së shkruan si në vijim:

“Personi zyrtar i cili me qëllim të përfitimit të kundërligjshëm të dobisë pasurore për vete ose për tjetrin ose për organizatën e biznesit apo të shkaktimit të dëmit për personin tjetër ose për atë organizatë të biznesit shpërdoron pozitën e tij zyrtare, tejkalon kompetencat ose nuk i përmbush detyrat zyrtare dënohet me burgim deri në një vit.”.

Neni 339, paragrafi 2 i KPK-së shkruan si në vijim:

“Nëse vepra penale nga paragrafi 1 i këtij neni rezulton me dëm i cili tejkalon shumën 2.500 EUR apo me shkelje të rëndë të të drejtave të personit tjetër, kryerësi dënohet me burgim deri në tri vjet. Nëse vepra penale nga paragrafi 1 i këtij neni rezulton me dobi pasurore që tejkalon shumën 5.000 EUR, kryerësi dënohet me burgim prej një deri në tetë vjet”.

Edhe pse pa asnjë dyshim i pandehuri Bedri Krasniqi në cilësinë e tij si Gjyqtar për Konfirmim në lëndën përkatëse ka qenë person zyrtar në kuptim të ligjit, gjithashtu duke kryer detyrat zyrtare, tanimë është mjaft diskutabile nëse ai e ka shpërdoruar pozitën zyrtare, i ka tejkalar kufijtë e autorizimit të tij apo jo (në mënyrë të duhur) ka ekzekutuar detyrat e tij zyrtare sipas nivelit të cilësimit penal siç kërkohet me ligjin përkatës.

Nuk ka asnjë komentuar në dispozicion për vetë dispozitën përkatëse të KPK-së. Megjithatë, dispozita mbi shpërdorimin e zyrës siç është rregulluar me nenin 242 të Kodit Penal të Serbisë (KPS-së) është komentuar dhe ofron disa sqarime lidhur me çështjet në fjalë. Edhe pse sipas termit shpërdorim i zyrës, p.sh. shpërdorimi i autorizimit zyrtar nuk është uniform, është e pakontestueshme se kryerësi përkatës i pretenduar duke qenë person zyrtar gjatë kryerjes së detyrave zyrtare gjithashtu duhet të veprojë kundërligjshëm dhe se aspekti penal ligjor i shpërdorimit të zyrës mund të kuptohet në mënyrë të përgjithësuar apo specifike. Pasi që në këtë rast nuk është ofruar një formë e veçantë e shpërdorimit të zyrës, e cila kërkon kryerjen e aktit penal siç përcaktohet me ligj, duhet të konsiderohet nëse mund të vërtetohet një formë e përgjithshme e shpërdorimit të zyrës apo jo. Kjo e fundit mund të konsistojë në tri alternativa, pasi që kemi (a) shpërdorim të pozitës zyrtare, (b) tejkalimin e kufijve të autorizimit dhe (c) mosekzekutimi i detyrave zyrtare (*Srentic Nikola – Ljubisa Lazarevic, Kometari i Kodit Penal të Serbisë 1995, botimi i 5-të "Savremena Administracija", Beograd, neni 242, pikët 1 deri në 3.*)

(a) shpërdorimi i pozitës zyrtare, sipas komentareve të referuar është ofruar, kur një zyrtar përfiton nga zyra ose autorizimi i tij dhe duke vepruar në kuadër të autorizimit të tij, ai ose ajo përfiton diçka për vete apo dikë tjetër ose dëmton interesat e dikujt tjetër. Përveç kësaj, nga komentaret përkatës mbi nenin 243 të KPS-së, i cil rregullon një formë speciale të shpërdorimit të zyrës, mund të kuptohet se një veprim i kundërligjshëm i një gjyqtari siç përcaktohet me ligj mund të jenë aktgjykimet, urdhrat dhe vendimet tjera të lëshuara gjatë procedurës gjyqësore, që kundërshtojnë Kushtetutën. Prandaj, dispozita bazohet në kuptimin e gjerë të termave “akt i kundërligjshëm” dhe “ligji”.

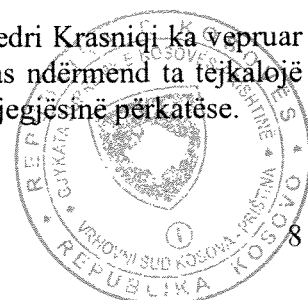
Sidoqoftë, si kriter objektiv i nenit 339 të KPK-së, në këtë lëndë as aktgjykimi i shkallës së parë e as i të dytës nuk kanë vërtetuar në mënyrë të mjaftueshme se i pandehuri **Bedri Krasniqi** kishte përfituar nga pozita zyrtare siç kërkohet.

Motivimi i vetëm i të pandehurit siç është komunikuar përmes dokumenteve të dosjes ka qenë të ruajë fytyrën e tij dhe të prokurorit, në këtë mënyrë duke e mbajtur shqyrtimin tanimë të caktuar për konfirmim me një aktakuzë të amandamentuar/ndryshuar.

(b) Shkelja e autorizimit zyrtar ekziston kur një zyrtar kryen veprime zyrtare që nuk bien brenda fushëveprimit të autorizimit të tij/saj.

Në këtë lëndë, as aktgjykimi i shkallës së parë e as të dytë nuk kanë shtjelluar lidhur me pyetjen nëse dhe si i pandehuri Bedri Krasniqi përmes aktiviteteve përkatëse të tij ka mundur të shkelë autorizimin e tij si Gjyqtar për konfirmim, në këtë mënyrë duke vepruar jashtë kornizës së këtij autorizimi.

Nga dokumentet e dosjes mund të kuptohet se i pandehuri Bedri Krasniqi ka vepruar në cilësinë e tij së Gjyqtar për konfirmim mirëpo nuk ka pas ndërmend ta tejkalojë autorizimin e tij duke marrë vendime të cilat nuk janë në përgjegjësinë përkatëse.

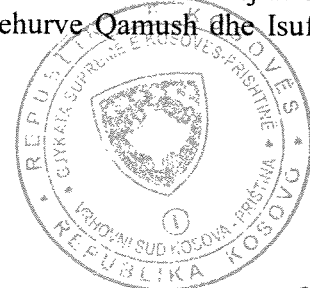
(c) Përfundimisht, si formë e tretë e mundshme e shpërdorimit mund të konsiderohet dështimi i qëllimshëm apo i paqëllimshëm për t'i kryer detyrat zyrtare të obligueshme.

I tillë do të ishte rasti p.sh. i një zyrtari i cili nuk i aprovon aktet nënligjore të cilat është i obliguar që t'i aprovojë, apo t'i lëshojë një vërtetim një qytetari në bazë të kërkesës apo të ngjashme. Gjithashtu mund të ekzistojë kur zyrtari përkatës përfundimisht vepron mirëpo me një vonesë të gjatë që veprimi i tij i obligueshëm nuk i gjeneron më efektet e pritura ligjore.

Në këtë lëndë, i pandehuri **Bedri Krasniqi** ka kontrolluar aktakuzën e parë përkatëse dhe ka gjetur se ajo pjesërisht nuk i ka plotësuar kushtet për konfirmim. Ai e ka informuar Prokurorin dhe ka rekomanduar që aktakuza të ndryshohet në mënyrë të duhur. Të dy aktgjykimet e shkallës së parë dhe të dytë kanë vërtetuar se i pandehuri **Bedri Krasniqi**, deri sa ka qenë në zyrën e tij, i ka dorëzuar dosjen Prokurorit i cili e kishte marrë prapa. Prandaj, aktakuza nuk ka kaluar përmes shkrimores së gjykatës dhe shkrimores së prokurorisë siç kërkohet. Gjithashtu, është vërtetuar se pas “ndryshimit” të aktakuzës duke i larguar dy të pandehur nga tre që ishin në fillim nuk është regjistruar përsëri në Zyrën e Prokurorit por vetëm në Gjykatë. Data dhe numri i regjistrimit nuk janë ndryshuar fare janë mbajtur të njëjtat nga aktakuza e mëparshme dhe dokumenti është vulosur. I pandehuri **Bedri Krasniqi** si Gjyqtar për konfirmim ka mbajtur seancën për konfirmim të aktakuzës në prani të të pandehurit të mbetur dhe avokatit të tij mbrojtës si dhe Prokurorit dhe përfundimisht ka konfirmuar aktakuzën e amendamentuar/ndryshuar mirëpo nuk u ka dorëzuar aktvendimin mbi konfirmim palëve të dëmtuara dhe përfaqësuesve të tyre ligjor

Në këtë fazë Gjykata Supreme duhet të lërë të hapur se a i plotëson standardet e sjelljes penale apo jo mënyra e përshkruar se si është marrë me dosjen i pandehuri **Bedri Krasniqi**. Në këtë kontekst duhet të konsiderohet se Gjyqtari së paku ka treguar një ngurrim serioz kur është marrë me çështjen. Kjo pretendohet se është bazuar në shprehitë e zakonshme të këqija në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë dhe gjithashtu ndoshta në marrëdhëniet kolegjiale të kahershme me prokurorët. Si rezultat i faktit se dokumenti përkatës nuk është regjistruar në mënyrë të duhur, kur është larguar nga Gjykata, ka hyrë në Zyrën e Prokurorisë dhe është kthyer prapa duke shkaktuar konfuzitet të madh lidhur me verifikimin e dokumenteve dhe transparencën në veprimet e Gjykatës.

Për më tepër, i pandehuri Bedri Krasniqi në cilësinë e tij të Gjyqtarit për konfirmim asnjëherë nuk e ka përmbush obligimin e tij për ti dorëzuar palëve të dëmtuara dhe përfaqësuesve të tyre ligjor aktakuzën e amendamentuar/ndryshuar dhe në këtë mënyrë ka shkaktuar që këta të fundit mos të jenë të njoftuar lidhur me të drejtat e tyre për të vepruar si paditës subsidiarë kundër dy të pandehurve **Qamush dhe Isuf Bekteshit**.

Vetëm sjellja e fundit e të pandehurit **Bedri Krasniqi** mund – në rrethana të caktuara - të konsiderohet si veprim relevant në kuptimin e nenit 339, paragrafit 1 të KPK-së sa i përket mosekzekutimit të detyrave zyrtare.

Sidoqoftë, në këtë fazë nuk ka nevojë që çështje e lartpërmendur të vendoset menjëherë, pasi që ajo që kryesisht është në pikëpyetje për të pandehurin **Bedri Krasniqi** është *mens rea* siç është treguar më vijim. Në cilindo rast, sjellja e të pandehurit **Bedri Krasniqi** së paku mund të jetë një çështje për tu shqyrtuar nga organet disiplinore.

Subjektivisht, neni 339, paragrafi 1 i KPK-së kërkon qëllimin e kryerësit për përfitim të kundërligjshëm për vetën apo ndonjë person tjetër apo organizatë afariste apo t'i shkaktojë dëme ndonjë personi tjetër apo ndonjë organizatë afariste. Qëllimi i nevojshëm mund të jetë vetëm *dolus directus* ose *dolus specialis*.

Në këtë lëndë, siç është cekur edhe më lart, çështje kryesore diskutabile është ajo e ‘*mens rea-së* së lëndës. As aktgjykimi i shkallës së parë e as të dytë nuk e kanë vërtetuar në mënyrë të mjaftueshme se për çfarë ishte qëllimi i të pandehurit **Bedri Krasniqi**.

Gjykata e shkallës së parë në arsyetimin e tij në aktgjykim ka përfunduar “*se në veprimet e të akuzuarve Xhevat Danqa dhe Bedri Krasniqi janë krijuar të gjitha elementet e veprës penale Shpërdorim i detyrës zyrtare në bashkëpunim sipas nenit 339, paragrafit 2, lidhur me nenin 23 të KPPK-së*” (f. 9 e përkthimit në anglisht). Përveç kësaj, ka gjetur se lidhur me argumentet e mbrojtjes sipas të cilave veprimet e të dy të pandehurve janë më tepër shkelje profesionale kryesisht të arsyetueshme me mbingarkesën e punëve në gjykatë dhe prokurori, “*gjykata nuk i ka besuar atyre dhe të njëjtat janë refuzuar si tendencë që kanë për qëllim shmangien e përgjegjësisë penale-juridike*” f. 10 e (përkthimit në anglisht).

Gjykata Komunale nuk e lëshon asnjë fjalë për qëllimin e të pandehurve. Lidhur me këtë vlen të përmendet se në mënyrë statistikore ndjekja private dhe subsidiare janë shumë më pak të suksesshme se ndjekja shtetërore. Prandaj, duke i pyetur palët e dëmtuara të cilat nuk kanë pasur njohuri lidhur me aktakuzën e ndryshuar deri sa për të kanë mësuar gjatë shqyrtimit gjyqësor dhe deri në atë kohë ata kanë qenë të privuar nga e drejta e tyre për të vepruar si paditës subsidiarë kundër dy të pandehurve të tjerë, mund të jenë të dobishme sikurse edhe informacionet mbi rezultatet e gjykimit kundër dy të pandehurve Qamush dhe Isuf Bekteshi.

Gjithashtu aktgjykimi i shkallës së dytë i është referuar dhe ka përmendur se të pandehurit janë shpallur fajtorë, “*pasi që gjykata ka konfirmuar se të pandehurit Xhevat Danqa dhe Bedri Krasniqi me anë të veprimeve të tyre të përbashkëta me qëllim të shkeljes së rëndë të së drejtave të palëve të dëmtuara, kanë shpërdoruar pozitën e tyre zyrtare...*” (f.9 e përkthimit në anglisht).

Përfundimisht, duhet theksuar se gjykata e shkallës së parë duke qenë e vërtetuar nga gjykata e shkallës së dytë ka dënuar të pandehurin Bedri Krasnqi për Shpërdorim të pozitës zyrtare sipas nenit 339, paragrafit 2 të KPK-së, e cila është cilësim i paragrafit 1.

Sidoqoftë, nuk ka qenë e vërtetuar në mënyrë të mjaftueshme se aktivitetet e pandehurit kanë rezultuar në dëm që tejkalon shumë prej 2.500 Euro ose në shkelje të rëndë të të drejtave të ndonjë personi tjetër (këtu me siguri të palëve të dëmtuara). Siç mund të lexohet nga komentaret e (*Srentic Nikola – Ljubisa Lazarevic, KOmentari i Kodit Penal të Serbisë 1995, botimi i 5-të, “Savremena Administracija”, Beograd, neni 242, pika 4.*), nuk ka definicion të qartë kur shkelja e të drejtave cilësohet si “e rëndë” e cila – duke qenë çështje faktike – duhet të vlerësohet prej rastit në rast. Aktgjykimet e kundërshtuara nuk i kanë shtjellimet e tilla fare. Në këtë kontekst gjithashtu mund të merret parasysh se palët e dëmtuara përfundimisht gjatë shqyrtimit gjyqësor kanë mësuar lidhur me faktin se dy prej fillimisht tre të pandehurve nuk janë ndjekur fare deri më tani. Ata menjëherë e kanë shfrytëzuar mundësinë për të vepruar si paditës subsidiarë dhe si rezultat kanë paraqitur një aktakuzë e cila është konfirmuar dhe në ndërkohë gjithashtu ka përfunduar në shqyrtim gjyqësor. Këtu gjithashtu mund të jetë e dobishme të konsiderohen rezultatet e ndjekjes së të pandehurve përkatës Qamush dhe Isuf Bekteshit dhe – varësisht nëse ata janë dënuar apo liruar – të shtjellohet mbi arsyet e vendimeve përkatëse të gjykatës.

bb. Shkelja e pretenduar e nenit 403 par. 1 nën-par. 10 të KPPK-së

Nuk ka shkelje të nenit 403 par. 1 nën-par. 10 të KPPK-së/KPPK-së.

Avokati mbrojtës në kërkesën e tij për mbrojtjen e ligjshmërisë ka theksuar se aktgjykimi i shkallës së parë duke e ri-cilësuar veprën e aktakuzës nga Nxjerrje e kundërligjshme e vendimeve gjyqësore sipas nenit 346 të KPK-së në Shpërdorim i pozitës zyrtare sipas nenit 339 të KPK-së ka tejkalluar aktakuzën sa i përket nenit 386, paragrafit të KPPK-së.

Gjykata Supreme e Kosovës gjen se kushtet e nenit 386 të KPPK-së për tejkalimin e aktakuzës nuk janë përmbushur nga gjykata e shkallës së parë.

Paragrafi 1 i dispozitës përkatëse shkruan si në vijim:

“Aktgjykimi mund t’i referohet vetëm personit të akuzuar dhe vetëm veprës që është objekt i akuzës të përfshirë në aktakuzën e paraqitur fillimisht, të ndryshuar ose të zgjeruar në shqyrtimin gjyqësor”.

Ndryshe nga kjo, paragrafi 2 i dispozitës përkatëse shkruan:

“Gjykata nuk detyrohet me propozimet e paditësit lidhur me kualifikimin ligjor të veprës”.

Duke u bazuar në këtë, natyra e këtij ligji mund të kuptohet qartazi si kufizim i gjykatës përkatëse ndaj këtij akti, që do të thotë veprimet duhet të përcaktohen nga aktakuza si lëndë e akuzës. Megjithatë, gjykata është e lirë të bëjë rikualifikimin e kualifikimit ligjor të këtyre veprave duke i përmbushur kushtet e dispozitës së veprës penale të caktuar të ndryshme nga ajo që prokurori ka përkufizuar në aktakuzë.

Gjykata Komunale në Prizren në aktgjykimin e saj ka vënë në pah se edhe pse “sipas aktakuzës i akuzuari **Bedri Krasniqi** është akuzuar për kryerjen e veprës penale nxjerrja e kundërligjshme e vendimeve gjyqësore në pajtim me nenin 346 të KPPK-së, prej situatës së vërtetuar faktike dhe të dëshmimeve të nxjerra kjo Gjykatë nuk ka vërtetuar që në veprat e tij janë plotësuar elementet e veprës penale e cila i është vënë në barrë ...” por që “në veprat e të akuzuarit (janë plotësuar kërkesat) e veprës penale të Shpërdorimit të Pozitës Zyrtare në pajtim me nenin 339 paragrafi 2 në lidhje me nenin 23 të KPPK-së” (fq. 10 e përkthimit në gj. angleze).

Arsyetimi tregon qartë se gjykata e shkallës së parë ka zbatuar nenin 386 paragrafi 2 të KPPK-së dhe kështu ka vendosur në pajtim me kërkesat e ligjit për ri-cilësimin e veprës në fjalë në dallim prej aktakuzës. Prandaj, Gjykata Supreme e ndan mendimin siç është vënë në pah nga gjykata e shkallës së dytë që “aktakuza nuk është tejkaluar në kuptim të shkeljes në përputhje me dispozitat e nenit 403, paragrafit 1, nën-paragrafit 10 të KPPK-së”.

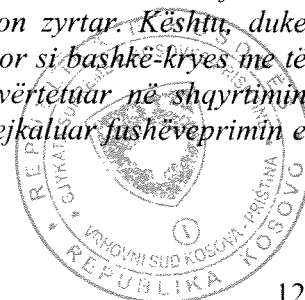
cc. Shkeljet e pretenduara të nenit 403, paragrafit 1, nën-paragrafit 12 të KPPK-së

Avokati mbrojtës gjithashtu ka theksuar se aktgjykimi i shkallës së dytë në brendi është kontradiktor dhe logjikisht i pakuptueshëm kur kemi të bëjmë me arsyetimin mbi interpretimin e drejtës materiale të veprave të të akuzuarit Bedri Krasniqi në kërkesat e ligjit penal.

Gjykata Supreme e Kosovës nuk ka gjetur asnjë shkelje në lidhje me nenin 403 paragrafi 1, nën-paragrafi 12 të KPPK-së siç është theksuar nga avokati mbrojtës.

(a) Në lidhje me ri-cilësimin e veprave të të pandehurit **Bedri Krasniqi** si Shpërdorimi i Pozitës Zyrtare apo Autoritetit në kundërshtim të nenit 339, paragrafit 1 të KPPK-së, Gjykata e Qarkut në Prizren ka theksuar:

“... shkelja e ligjit nga gjyqtari paraqet Shpërdorimin e Pozitës Zyrtare apo Autoritetit në pajtim me nenin 339, paragrafi 1 të KPPK-së dhe përbën elemente të njëjta vendimtare për përfitimin personal apo duke i shkaktuar dëm të tjerëve, derisa kryesi i veprave të tilla penale është vetë person zyrtar. Kështu, duke pohuar se i pandehuri **Bedri Krasniqi** është shpallur fajtor si bashkë-kryes me të pandehurin **Xhevat Danqa** bazuar në faktet që janë vërtetuar në shqyrtimin gjyqësor, nuk do të thotë detyrimisht që Aktgjykimi ka tejkaluar fushëveprimin e akuzës” (fq.8 e versionit në gjuhën angleze).

(b) Sa i përket kualifikimit të veprave të të dy të pandehurve, **Bedri Krasniqi** dhe **Xhevat Danqa**, duke ndërruar përmbajtjen e aktakuzës së mëparshme duke hequr dy nga fillimisht tre të pandehur, gjykata e shkallës së dytë ka theksuar:

“Largimi i dy të pandehurve të tjerë nuk është realizuar nga tërheqja e ndjekjes penale të të pandehurit – Prokurorit Publik të Qarkut Xhevat Danqa dhe përveç kësaj, pala e dëmtuar nuk është këshilluar të vazhdojë me ndjekje penale si paditës subsidiar , d.m.th.: duke i larguar dy të pandehurit nga aktakuza si me datën 06 shtator 2007, kur aktakuza është përmirësuar dhe kur Gjyqtari i konfirmimit – i pandehuri Bedri Krasniqi nuk i ka këshilluar palët e dëmtuara deri me 08 nëntor 2007 lidhur me të drejtat e tyre që si paditës subsidiarë mund të vazhdojnë me ndjekjen penale kundër dy të pandehurve të tjerë të cilët ishin shfaqësuar prej aktakuzës” (fq. 7 të versionit në gjuhën angleze).

Edhe pse formulimi, e posaçërisht siç është cituar nën (b)., do të duhej të bëhej me një gjuhë më të mirë dhe më të qartë, qëllimi i gjykatës është i qartë dhe lehtë kuptohet. Arsyetimi – përkundër pyetjes nëse është apo nuk është, është i saktë në kushtet e interpretimit të drejtës penale materiale – posaçërisht nuk është kontradiktor apo jologjik.

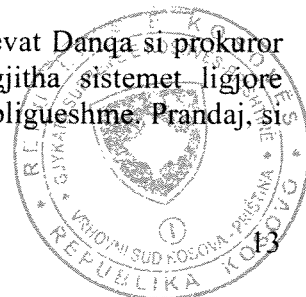
b. Situata e të drejtave të të pandehurit Xhevat Danqa:

Edhe pse asnjë kërkesë për Mbrojtjen e Ligjshmërisë nuk është parashtruar në favor të të pandehurit **Xhevat Danqa**, Gjykata Supreme gjen se të njëjtat arsye për vendosje në favor të të pandehurit **Bedri Krasniqi** gjithashtu ekzistojnë në lidhje me të pandehurin **Xhevat Danqa** dhe kështu në pajtim me propozimin e ZPSHK-së zbaton nenin 455, paragrafi 2 të KPPK-së. Kështu që, i pandehuri **Xhevat Danqa** duhet të trajtohet gjithashtu sikur ai me kohë ka parashtruar kërkesë për Mbrojtje të Ligjshmërisë.

aa. Shkelja e ligjit penal dhe shkelja përmbajtësore e procedurës penale si në bashkë-kryerjen e pretenduar me të pandehurin Bedri Krasniqi:

Sa i përket që i pandehuri **Xhevat Danqa** është shpallur fajtor për Shpërdorim të Pozitës Zyrtare apo Autoritetit në bashkë-kryerje me të pandehurin **Bedri Krasniqi** në kundërshtim të nenit 339 në lidhje me nenin 23 të KPK-së, Gjykata Supreme e Kosovës i referohet plotësisht shqetësimeve të cilat janë vënë në pah në lidhje me përfshirjen e pretenduar penale të të pandehurit **Bedri Krasniqi**. Sipas aspekteve të lartpërmendura gjithashtu dëshmitë dhe cilësimi ligjor në lidhje me të pandehurin **Xhevat Danqa** duhet të shqyrtohet përsëri.

Në këtë kontekst dhe në lidhje me detyrat e të pandehurit Xhevat Danqa si prokuror duhet gjithashtu të fokusohet në faktin që pothuajse të gjitha sistemet ligjore kontinentale Evropiane e njohin parimin e ndjekjes penale të obligueshme. Prandaj, si

pyetje logjike është detyrë e prokurorit të informojë palët e dëmtuara lidhur me tërheqjen (e pjeshme) të aktakuzës me qëllim që t'ja mundësojë atyre që të veprojnë si paditës subsidiarë.

c. Kërkesa për Mbrojtje të Ligjshmërisë e parashtruar në favor të të pandehurit Agim Hasani:

aa. Shkelje përmbajtësore e procedurës penale:

Avokati mbrojtës i të pandehurit **Agim Hasani** në kërkesën e tij për Mbrojtje të Ligjshmërisë ka theksuar se aktgjykimet e shkallës së parë dhe të dytë në mënyrë përmbajtësore kanë shkelur nenin 403, paragrafi 1, pika 12 të KPPK-së, pasi që Gjykatat nuk e kanë konsideruar që veprimet teknike përkatëse të të pandehurit do të paraqesin parregullsi ligjore në lidhje me regjistrimin e aktakuzës së përmirësuar dhe se gabime të tilla teknike shumë lehtë mund të korrigjohen sipas nenit 397, paragrafi 1 dhe 2 të KPPK-së.

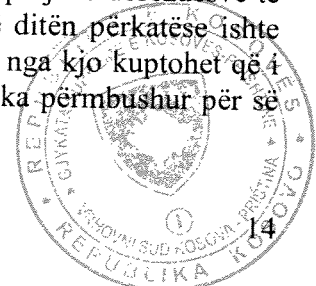
Nuk është gjetur asnjë shkelje përmbajtësore e procedurës penale.

Gjykata Supreme e Kosovës gjen se neni 397 i KPPK-së në mënyrë të qartë i referohet gabimeve e cila përfshin kërkesat e ligjit që gabimet përkatëse mund të jenë kryer nga një lloj i pakujdesisë.

Në rastin konkret është e padiskutueshme që i pandehuri **Agim Hasani** qëllimisht ka vulosur aktakuzën e përmirësuar me vulën e gjykatës por e ka vendosur datën dhe numrin e regjistrimit të aktakuzës së mëparshme. I pandehuri gjithashtu ka ditur përmes korrierit të gjykatës të Prokurorisë së Qarkut në Prishtinë që ekzistonte një gabim në aktakuzë që ishte korrigjuar dhe do të duhet ishte regjistruar me të njëjtën datë. I pandehuri **Agim Hasani** e ka regjistruar aktakuzën e ndryshuar në Shkrimore të Gjykatës duke përdorur kështu datën e vjetër dhe vulën e gjykatës.

Në këtë kontekst në veçanti duhet të njoftohet që data e aktakuzës i referohet 04 qershor 2006, derisa veprimet përkatëse janë marrë nga i pandehuri me 06 shtator 2006. Do të ishte larg prej çfarëdo lloji të përvojës jetësore të besohet që i pandehuri nuk ishte në dijeni për këtë.

Ndonëse ky aspekt i vetëm në të vërtetë mund të bazohet në gabimin e pastër në të shkruar apo të shtypur, është shumë vështirë që në të njëjtin dokument gjithashtu që gabimisht të përdoret përsëri numri i regjistrimit të aktakuzës së mëparshme. Veç kësaj, deklarata e dëshmitares, zyrtares së zyrës së pranimit në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë Znj. Burbuqe Korca, të datës 03 dhjetor 2008 e dhënë para Gjykatës Komonale në Prizren, ofron disa sqarime për lëndën. Dëshmitarja në një kontekst posaçërisht ka theksuar se i pandehuri **Agim Hasani** është një prej tre dorëzuesve të letrave në gjykatë, i cili "zakonisht e zëvendëson" atë, që në ditën përkatëse ishte zëvendësues për shkak të faktit që ajo ishte e sëmurë. Prandaj, nga kjo kuptohet që i pandehuri –edhe pse i pa trajnuar sa duhet për punën – nuk i ka përmbushur për së

pari detyrat e nëpunësit të shkrimores dhe me këtë do të ketë ditur se çka është duke bërë.

Prandaj, Gjykata Supreme gjen se aktgjykimet e shkallës së parë dhe të dytë nuk kanë shkelur procedurën penale nga jo-konsiderata e nenit 397 të KPPK-së.

bb. Shkelja e ligjit penal:

Avokati mbrojtës gjithashtu theksoi që veprimet e të pandehurit **Agim Hasani** “*nuk do të mund të paraqesin elemente të veprës penale për të cilat ai është gjykuar*” (e që është Falsifikimi i Dokumenteve Zyrtare në kundërshtim me nenin 348, paragrafi 1 të KPK-së), pasi që ai ka gjeneruar vetëm gabim teknik që sipas ligjit mund të korrigjohet. Në veçanti nuk do të ishte e mundur të “*thuhet me siguri të plotë që (i pandehuri) ka kryer veprë penale të falsifikimit, pasi që prokurori është ai që është në zotërim të aktakuzës ndërsa gjyqtari i procedurës paraprake është përgjegjës për vendimet e miratuara në procedurë*”.

Gjykata Supreme gjen se nuk ka shkelje të ligjit penal siç është pretenduar nga avokati mbrojtës.

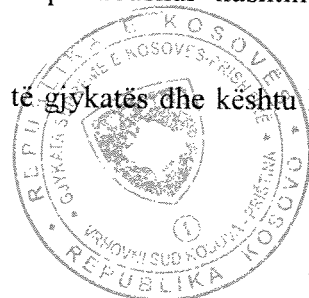
Neni 348, paragrafi 1 të KPPK-së thotë siç vijon:

“Personi zyrtar ose personi përgjegjës i cili në dokumentin zyrtar ose afarist, në regjistër zyrtar ose në shkresë shënon informacion të rremë ose nuk shënon informacionin thelbor apo me nënshkrimin e tij ose me vulën zyrtare vërteton dokumentin zyrtar a afarist, vërteton regjistrin zyrtar ose shkresën e cila përmban të dhëna të rreme ose mundëson përpilimin e dokumentit, regjistrin ose shkresës së tillë me përmbajtje të rreme dënohet me burgim prej tre muajve deri në tri vjet”.

Edhe pse mund të jetë e diskutueshme nëse i pandehuri **Agim Hasani**, i cili është i punësuar si dorëzues i dokumenteve në gjykatë, ishte duke vepruar si “person zyrtar” në kuptim të ligjit, kur ai ishte duke zëvendësuar nëpunësen e shkrimores së gjykatës dhe kështu ka vazhduar me aktakuzën në fjalë në mënyrën e përshkruar, shkon pa u thënë se ai gjatë asaj kohe ishte “personi përgjegjës”. Kjo bëhet e qartë më vonë duke marr parasysh faktin se sipas deklaratës përkatëse të dëshmitares së nëpunëses së shkrimores, Znj. Burbuqe Korça, i pandehuri së bashku me dy persona tjerë zakonisht e zëvendësonin nëpunësen e shkrimores së gjykatës sa herë që ajo mungonte.

I pandehuri gjithashtu ka shkruar në aktakuzën e përmirësuar të prokurorit, e cila pa dyshim është dokument zyrtar, datën e lëshimit dhe numrin e regjistrimit i cili në kombinim i përkiste aktakuzës së mëparshme të së njëjtës lëndë. Ai kështu ka regjistruar informacion të pavërtetë në dokument dhe ka përmbushur kushtin e kërkuar të ligjit përkatës.

Ai pastaj më vonë ka vulosur aktakuzën me vulën zyrtare të gjykatës dhe kështu ka përmbushur kushtin alternativ përkatës të ligjit përkatës.

Tashmë është shtjelluar më parë se përveç që është larg cilitdo lloj përvoje jetësore për të besuar që i pandehuri ka mundur të mos jetë në dijeni të datës aktuale, e që ishte 06 shtator 2006, në vend të datës ka vendosur në aktakuzë, e që ishte 04 qershor 2006. Pasi që ai gjithashtu ka vendosur numrin e regjistrimit të aktakuzës së mëparshme përkatëse mund të përjashtohet që data e gabueshme është e bazuar vetëm në gabim daktilografie. Prandaj, Gjykata Supreme është e bindur që i pandehuri ka vepruar me qëllim brenda formës së *dolus directus*.

Përfundimisht, si në dënimin e shqiptuar prej 3 (tre) muajsh burgim, duhet të theksohet që gjykata e shkallës së parë dhe të dytë tashmë ka vendosur për dënimin më të ultë të mundshëm kështu duke e marr parasysh rolin e reduktuar dhe përgjegjësinë e të pandehurit në tërë kontekstin përkatës.

5. Ndërprerja e zbatimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë:

Ndërprerja e zbatimit të gjitha vendimeve të Gjykatës Komonale dhe të Qarkut në Prizren kundër të gjithë të pandehurve përkatës është urdhëruar në pajtim me nenin 454, paragrafi 4 të KPPK-së për shkak të faktit që është i nevojshëm shqyrtimi i sërishëm i dëshmive dhe cilësimi ligjor.

III. Konkluzioni i Gjykatës Supreme të Kosovës

Për shkak të arsyeve të lartpërmendura, Gjykata Supreme përfundon se Kërkesa për Mbrojtjen e Ligjshmërisë është pjesërisht e bazuar. Prandaj, aktgjykimet përkatëse janë prishur dhe janë kthyer në Gjykatën Komonale të Prizrenit si gjykatë e shkallës së parë për ri-gjykim.

Për shkak të kësaj, zbatimi i aktgjykimeve ndërpritet deri në vendimin e formës së prerë.

Si pasojë, Gjykata Supreme e Kosovës vendos mbi kërkesat përkatëse për Mbrojtje të Ligjshmërisë si në dispozitiv, në pajtim me nenin 457, paragrafi 1, pika 2 të KPPK-së.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS NË PRISHTINË

Pkl-Kzz 103/09, 22 prill 2010

Anëtar i kolegjit

Avdi Dinaj

Procesmbajtëse

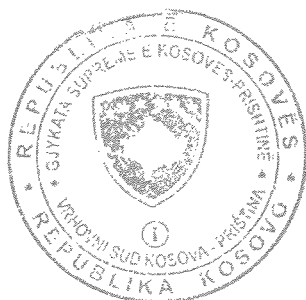
Edita Kusari

Anëtare e kolegjit

Emine Mustafa

Kryetar i kolegjit

Gerrit-Marc Sprenger

Republika e Kosovës

Republika Kosovo

SAKTËSINË E KOPJËS E VËRTETON
TAČNOST OTPRAVKA POTVRDUJE

Punëtori i autorizuar
Ovlašćeni radnik